

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Acta Apostolorum to. primus

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

20. Et offerentes eos Magistratibus dixerunt: Hi omnes conturbant ciuitatem nostram, cùm sint ludæi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39424

Ad Ioan.
caput 7.
verf. 17.
In fer 2.
hebdom.
2.

Evangelicis aliqua diximus, sed plura & vberius in Promptuarij nostri Catholici parte Quadragesimali. Concidit igitur prorsus Caluini fundamentum ad Satanæ decipulas fugiendas adinuentum, singulis eius argumentis ad istud conficiendum nullam planè vim habentibus. Qui ab omnibus Satanæ imposturis, ab omnibus pseudoprophetarum fallacijs liber & immunis esse cupit, Ecclesiam audiet, à Christo in auctoritate positam, vt omnem in terris veritatem doceat.

20. *Et offerentes eos Magistratibus dixerunt: Hi omnes conturbant ciuitatem nostram, cum sint Iudei.*

Cum eo tempore diuinas Scripturas fecedis suis & impuris manibus contrectaret Caluinus, quò aduersus pullulantes hareses, tam suas Geneuæ natas, quàm alias alibi exortas, aliqua vigilaret legum disciplina; & seditiosi sectarij pacem Ecclesiæ turbâtes aliquo coërcerentur tam Ecclesiasticæ censuræ quàm secularis brachij vigore ac vindicta: sicuti ad impiæ suæ ac suorum causam tuendam alijs Scripturis (quo modo fieri potuit) abusus est; ita & hac historiæ Apostolicæ parte contra eam, quæ tunc aliquatenus vigebar, hæreticorum inquisitionem abuti voluit. Sed alia longè hodie rerum facies (ex eo ipso potissimum alia,

alia, quòd illa, de qua conqueritur, inquit
 tio mollior & remissior æquo fuerat) quæ
 in sectam suam hæc querela & accusatio
 amulsim quadret, ad oculum demonstrat
Versatè (inquit) *conficta fuit hæc criminatione*
grauandos Christi seruos. Nam quamuis improbi
nequiter se gerant hostes Christi, aliquas tamen pe-
candæ causas excogitant. Imò etiam si clarè appare-
eorum cupiditas, ferrea tamè fronte semper aliquos
ingerunt ad tegendam suam turpitudinem. Hæc
 in genere impiorum persecutorum & Ec-
 clesiæ hostiũ accusatio verissima est. Num
 ad quam hypothesin descendat, videamus.
 Ita hodie (inquit) quicumque ex Papistis sunt ar-
 rimi zelotæ legi suæ, nihil tamen in animo habent
 præter suum quæstum ac dominationem. Deserunt
 per omnia sacra licet pio affectu se cogi, res tamen
 sua clamitat zelum eorum accendi ex frigore culinae,
 & eius flabellum esse ambitum. Et vnde hoc
 probas, Calvine? Nam, inquit, sunt vel fam-
 lici canes; vel leones qui nihil nisi scintillam spirant.
 Egregia verò probatio, quæ crimen intent-
 tatum nihil quam alijs verbis reperit & ab-
 seuerat: quasi fortiter bacchari & caluniarum
 esset luculenter & inuictè probare. Cate-
 rùm ad totum hoc bacchandi genus, quod
 homo impius, quod Dei proprium est, sibi
 sumit, vt sit scrutator cordium & renum,
 Deique iudicist non præuenit modò contra
 Paulum, qui iubet neminem ante tempus iudi-
 care, sed & arrogat quoque; iudicans confisus
 cordium;

Caluini
 querela
 de perse-
 cutione
 aduersus
 hæreticos

1. Cor. 4.

cordium, & illuminans abscondita tenebrarum, quod soli Deo Paulus tribuit, alio in loco quæ sufficere possunt, vbi easdem fœtidas sordes iterum euomuit Calvinus, diximus. Nunc quid externi operis & in oculis hominum positi accuset, audiamus. *Calumniatur seditionem mouere Christi seruos, & pacem publicam turbare obtendunt à Paulo & eius comitibus. Eodem titulo odiosè traductus fuit Christus Luc. 23. 5. & Ioann. 11. 48. Et nunc ad creandam nobis odium nihil magis plausibile habent: Papista quàm dum clamant non aliò spectare doctrinam nostram, quàm ad turbas miscendas, vt tandem facta sequatur rerum omnium confusio. Hæc sanè accusatio, maximè contra sectam Calvinisticam, quàm luculenter vera accerta sit, multorum iam annorum experientia ad oculum docuit. Et ne longè à Caluino abeamus, ipsam Geneuam quomodo Farrellus & Viretus Caluini sodales primùm occupauerunt, nisi concitata seditione, vno & eodem die contra legitimum Principem Sabaudia ducem apertè rebellando, & loci Episcopum ciuitate eijciendo. Ipse postea Calvinus eas Geneuæ seditiones mouit, vt pelliciuitate homo nefarius debuerit, donec postea, vbi Argétinæ aliquandiu resedisset, factionis suæ studio reuocatus, per quos eiectus fuerat, ipse vel eijci, vel capitis aut fortunarū discrimen subire cogerit. Sanè hæresis Calvinianæ ita indiuidua esse comi-*

Caluini-
stica secta
seditiosa.

tem

tem seditionem ac turbas, aded ipse non diffiterur Calvinus, vt in lib. suo de scandalis, in secunda classe scandalorum que exortum Euāgelium secum adfert, seditioni ac turbis primum locum tribuat; & hoc scandali genus aded non deprecetur, vt hūc in modum illum locum concludat: *Ab Euangelio recedere vt seditionibus obuiam eatur, nimis perversum est.* Denique, vt vno verbo complectar omnia, Caluini secta quā est ad concitandas seditiones nata, ad micendas turbas facta, ad scēdam rerum omnium confusionem introducendam comparata, Hugonotarum in Gallia, & Baraunorum in Belgio, tam frequentes, tam potentes rebelliones, toti orbi testantur. Iam verò suarum sibi seditionum machinandarum, & irrequieti ac turbulenti spiritus optimè consciij Calvinistarū Angli, ad creandum illic Catholicis odium nihil magis plausibile habent, quā dum clamitant, Principique persuadent, non aliò spectare Catholicorum nobilium in Anglia constantiam, qui Calvinistarum sacrilegijs interesse nolunt; non aliò spectare Sacerdotum illic Catholicorum pias operas, qui fidem orthodoxam publicè ac per domos docendo, & Sacramenta administrando, in eo regno fouent; non aliò spectare Catholicorum Anglorū studia, qui de rebus hodie in religione cōtrouersis seu vernaculo seu Latino sermone

Traet. de scandalis, pag. 126.

sermone conscriptos libros in patriam transmittunt, quam ad turbas miscendas, ad seditiones in regno concitandas, ad Principem suo solio deturbandam. Sic eorum contra Catholicos loquuntur edicta, decernunt comitia, grauissima & extrema profitentur supplicia: sed quam immerito, quam penitus falso, multis iam editis libris toti orbi innotuit. Videri hac de re possunt, liber contra persecutores Anglos, Andreas Philopater contra edictum Reginae Angliae Didymi Veridici Apologia, ac demum conuerationes Catholicorum in Anglia in vnum volumen congeſtae, Remis, Lugduni, Constantiae, & Treueris edita. Interim quod hic in sua causa concludit Calvinus, idem & nos concludimus: *Sed hanc falsam insaniam Christi & Pauli exemplo fortiter nos spernere decet, donec malitiam hostium nostrorum in lucem producat Dominus, & impudentiam refellat.*

21. *Et annuntiant morem quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani.*

HAEC quoque verba in aliquod Catholicae fidei praedudicium torquere posse confidens Calvinus, artis suae specimen etiam hoc in loco edere voluit. *Praedudicio* (inquit) *nicuntur, ne causa veniat in disputatione: qualiter & Papistae hodie nobiscum agunt. Hoc in generali Concilio decretum est: Magis recepta est opinio*